

Razvoj dječjeg crteža

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 16 | Nivo: Filozofski fakultet

Neosporno je da djeca crtaju stoljećima, ali kao enigma ostaje zašto je, posebno prije 19. st., sačuvan samo mali broj njihovih radova ili njihovih kopija? Kao najvjerojatniji razlog postavlja se odnos koji je prema djeci vladao u prošlosti: dječje mišljenje, razumijevanje i vještine smatrani su nesavršenima i inferiornima u odnosu na odrasle i samim time nedovoljno vrijednim očuvanja. Tek u 18. stoljeću dolazi do porasta ineteresa za period ranog djetinjstva – rađa se nova psihološka klima, koju, uz ostale, štiti i Jean-Jacques Rousseau, 1712-1778), filozof i prosvjetitelj. Smatrao je djetinjstvo posebno značajnom fazom u odrastanju, te je poznata njegova rečenica «Dijete je dijete, a ne odrasla osoba», upućujući na njihovu posebnost i smatrajući inferiornost s kojom se djeci prilazilo kao predrasudu (Cox, 2000).

U današnje vrijeme, dječji crteži su prepoznati kao najbolji načini na koje se dijete može izraziti i sve se više smatraju odrazima njihova emocionalnog života i osobnosti; crteži su prozor u njihov unutarnji svijet. Djeca se mogu koristiti crtanjem u svrhu istraživanja, rješavanja problema, davanja vizualne forme idejama i opservacijama, ali općeniti konsenzus je u mišljenju da je karakteristika umjetničkog izražavanja jedinstveni osobni pristup koji u sebi sadrži različite elemente svjesnog i nesvjesnog značenja reprezentativnih za mnoge vidove djeteta koje ih je stvorilo. Većina terapeuta koji rade s djecom smatraju crtež efektivnim terapijskim pristupom jer pomaže djeci u izražavanju na načine koje jezik ne omogućuje. Početkom 20.stoljeća, pojavljuje se interes u psihijatriji, psihologiji i obrazovanju za simbole koji se pojavljuju u umjetnosti, što je potaknulo razvoj neovisnog područja art – terapije u kasnim 1940-ima i 1950-ima. Za razliku od ranijih projektivnih testova, cilj art-terapije se nije sastojao samo u pokušajima odgonetavanja značenja dječjih radova, već se nastojala razumijeti kompleksnost kako procesa tako i produkta umjetničke aktivnosti (Malchiodi, 1998).

Kliničari i istraživači razvili su raznolike filozofske okvire na temelju kojih se može odgonetavati, opisivati i razumjeti dječji crtež, međutim najbitnije je cijeliti dječji vizualni način komunikacije u svom njegovom bogatstvu, jedinstvenosti, složenosti i spontanosti. Dječje umjetničko izražavanje je, kao i samo dijete, posve autentično i individualno te se mora sagledavati unutar šireg konteksta razvojnih, emocionalnim, socijalnih i kulturalnih iskustava i faktora (Malchiodi, 1998).

Razvojni aspekti dječjeg crteža

Djeca u razvoju umjetničkih sposobnosti prolaze očekivane progresivne promjene, promjene karakteristične za svaku dobnu skupinu. Ovi se razvojni stadiji nameću kao univerzalni, ono što prolaze djeca u cijelom svijetu, a te uobičajene karakteristike ostavljanja osobnog traga odraz su želje svakog normalnog djeteta da komunicira kroz umjetničku ekspresiju.

Iako postoje mnoge minuciozne rasprave o razvojnim stadijima u dječjoj umjetnosti, većina terapeuta i onih koji rade s djecom ima ograničeno poznavanje kako se to djeca izražavaju s obzirom na svoju dob, iako je to razumijevanje esencijalno za pristup dječjim djelima. Takvo znanje daje terapeutu referentnu točku za opažanje i rehabilitaciju djece s razvojnim ili fizičkim problemima, kao i traumatizirane djece, one koja prolaze krizna razdoblja i emocionalne poremećaje koji mogu biti rezultat zlostavljanja (Machioldi, 1998).

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com